

til at kunne blive Befolkningen sympatiske, og jeg vil derfor i Henhold til disse Udtalelser ikke kunne være med til at virke for dette Lovforslags videre Fremme.

Finansministeren (Scharling): Over for den sidste ærede Taler skal jeg kun bemærke, at naar han selv gjorde gældende, at Skatterne paa de faste Ejendomme i Kjøbenhavn indirekte kom til at hvile ogsaa paa dem, der ikke havde fast Ejendom, paa Beboerne, paa Lejerne, forekommer det mig ogsaa, at man maa erkende, at naar der indrømmes Lettelser i Skatterne paa de faste Ejendomme, er der nogen Udsigt til, at det indirekte kommer Beboerne, Lejerne til gode, og det maatte dog ogsaa komme i Betragtning over for den foreslaaede Reform. — Naar den ærede Taler mente, at der kun var givet en Andytning i Loven om, at Halvdelen af Udbyttet skulde anvendes til Invaliditets- og Alderdomsforsørgelse, maa jeg bestemt modsige dette. Det er udtrykkeligt fastslaaet i Loven, og, som jeg før udtalte til en anden æret Taler, det er en Selvfølge, at dersom denne Lov føres igennem, vil der fremkomme saadanne Forslag. Men jeg har ganske vist ikke fundet, at der var tilstrækkelig Grund til nu at fremsætte Forslag om en Alderdoms- og Invaliditetsforsikring, som efter mit Skøn i Øjeblikket neppe let vilde kunne gennemføres, naar der ikke paa en eller anden Maade og særlig paa den Maade, der her er foreslaaet, tillige skaffes Statskassen nogen større Indtægt, og jeg har derfor heller ikke villet fremkalde Forventninger ved Fremsættelsen af saadanne Lovforslag, førend jeg havde nogen Sikkerhed for, at der ogsaa var Villie til at tilvejebringe de Midler, som ville være nødvendige til deres Gennemførelse.

Der hørte vistnok ikke nogen stor profetisk Gave til at forudsige, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vilde betegne ogsaa dette Forslag som umuligt og uigennemførligt, men jeg kan kun ikke erkende, at denne Profetis Lethed skulde være noget Bevis for, at Paastanden var rigtig. Det ærede Medlem gjorde jo særlig gældende, at efter den Holdning, som det andet Ting havde indtaget i Fjor over for Forslaget om Brændevinsafgift, maatte dette paa Forhaand betragtes som uigennemførligt, og noget lignende Betragtninger gjordes gældende af det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), som tilmeld fastholdt, at naar man vilde gaa til en Forhøjelse af

Brændevinsafgiften, burde man forbeholde Udbyttet deraf netop til at kompensere Nedgangen paa en eventuel Toldlov. Denne Udtalelse overraskede mig unægtelig noget, thi det var jo netop det, som Folketinget i Fjor udtalte sig imod. Folketingets Dagsorden lød saaledes, „at det ikke finder det ønskeligt at foretage en Forhøjelse af Afgiften paa Brændevinsbrænding i det Øjemed at tilvejebringe hel eller delvis Dækning af den ved den foreslaaede Revision af Toldloven fremkomne Indtægtsnedgang“. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at dette paa Forhaand maa betragtes som uigennemførligt, thi det var jo netop det, som Folketinget i Fjor udtalte sig imod. Men vi have ikke foreslaaet dette. Vi have foreslaaet en helt anden Anvendelse af Udbyttet, og vi havde derfor Grund til at vente, at imod den Anvendelse af Forhøjelsen af Brændevinsafgiften var der maaske ikke den Modstand at finde i det andet Ting, som den tidligere foreslaaede Anvendelse har fundet der. Det blev da ogsaa under Forhandlingerne i Fjor fra forskellige Sider udtalt, at de, der udtalte sig mod den foreslaaede Brændevinsafgift, ikke i og for sig og ubetinget vare Modstandere af en saadan Forhøjelse, men de vare kun Modstandere af den Anvendelse, som paatænkte given den i Fjor ved det da foreliggende Forslag, og ved den Forbindelse, hvori det var blevet bragt som et Led af en Skatte-reform.

Nu gjorde det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds gældende, at her var jo lige saa fuldt en Sammenkobling som i Skattekommissionens Forslag. Det maa jeg meget bestemt benægte. Det er ganske vist saa, at det her foreliggende Forslag i den Form og Skikkelse, det har, ikke vil kunne komme til Anvendelse, dersom det nylig behandlede Forslag om Statstilskud til Kommunerne ikke vedtages, men omvendt kan det sidstnævnte Forslag meget vel ventes gennemført, selv om det foreliggende ikke vedtages; der bliver kun i saa Fald saa meget mindre at fordele til Kommunerne, men Forslaget om Statstilskud har sin selvstændige Eksistens og kan meget godt vedtages med den Bestemmelse, at der tildeles Kommunerne omtrent $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. af Statskassen. Forslaget om Ophævelse af Land- og Ligningsskatten og om Formue- og Indkomstskat er heller ikke sammenkoblet med Forslaget om Statstilskud til Kommunerne, men kan vedtages for sig, uden at dette vedtages, ligesom ogsaa Forslaget om Statstilskud til Kommunerne kan vedtages, uden at Forslaget om en For-